

sket at sige, at det ærede Medlem er løbet fra et Standpunkt under Udvalgsarbejdet. Det er ikke min Opfattelse. Det ærede Medlem har som Betingelse for at stemme for Lærlingenævnene forlangt, at de andre Punkter, han er Modstander af, skulde opgives, og derfor har jeg bedt om Ordet i Dag for at gøre det klart, at der overhovedet ikke findes nogen organisk Forbindelse mellem Lærlingenævnene, saaledes som de foreslaas her i Lovforslaget, og de Punkter, som det ærede Medlem er Modstander af. Det ærede Medlem er for disse Nævn — det siger han selv —, og derfor har jeg villet understrege overfor Offentligheden, at det ærede Medlem, skønt han er for Nævnene, ikke stemmer for dem i Dag, og ved denne Understregning har jeg tillige understreget overfor det ærede Medlems Partifæller ude i Landet, at der er betydelig Udsigt til, at der kan komme et Resultat ud af Forhandlingerne i det kommende Aar.

Til Slut skal jeg sige, at jeg er glad for den Bemærkning, som det ærede Medlem fremsatte, at mit Partis Standpunkt i denne Sag, som der ikke paa noget Punkt, det tør jeg sige, har været Uenighed om mellem min Kollega i Udvalget og mig — er Udtryk for og selvfølgelig maa være bestemt af fornøden Hensyntagen til det, det ærede Medlem kalder de mange Haandværkere ud over Landet.

Pitzner: Ogsaa jeg vil give den højtærede Minister Tilslutning til hans Udtalelser om, at det er et Held, saa længe Lærlingeforholdene herhjemme er, saaledes som de er, saalænge, Uddannelsen kan ske, paa den Maade den sker, og saa længe Erhvervene drives paa den Maade, de bliver drevet nu, bl. a. med en god Lærlinguddannelse for Øje. Jeg takker ligeledes den højtærede Minister for hans venlige Ord ikke alene her, men ogsaa i Udvalget om Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Det er elskværdige Ord, men jeg tror, at de foruden at være elskværdige ogsaa er sande. Vi gør, hvad vi kan for at fremskaffe de bedst mulige Forhold og for at fremme, hvad vi mener, der bør fremmes. Den højtærede Minister udtalte, at den solide Haandværker ikke kan have noget mod Kontrol. Ja, saadan kan man jo sige, men naar man har været ude for det paa forskellig Maade, bliver man noget skeptisk overfor Udtalelser af denne Art. Jeg har sagt i Udvalget, at mangt og meget, som man uden nærmere Erfaring vilde gaa med til som ganske

formaalstjenligt, tager man Afstand fra, naar man har set, hvad det kan føre til.

Der var en Ting, der glædede mig meget, og det var, da den højtærede Minister, efter at have udtalt, at han maatte anbefale at stemme for Flertallets Ændringsforslag, tilføjede, at han paa nærværende Tidspunkt maatte anbefale at stemme imod Mindretallets. For os ligger der heri en lille Forhaabning, et lille Tilsgagn om, at Ministeren vil se noget anderledes paa Tingene „ad Aare“, som Ministeren udtrykte sig, saaledes at vi maaske vil kunne naa at komme til at staa sammen. Jeg haaber, at det skal blive saaledes, det vilde være til Gavn for Erhvervene og for de unge Mennesker, der skal lære, hvis vi kunde blive enige om en virkelig god Lærlingelov, som alle kunde samle sig om.

Det ærede Medlem Hr. Trier udtalte, at det var ikke andet end Formaliteter, der var os imellem. Jo, det er det i høj Grad. Hvis det kun var Formaliteter, skulde vi snart blive enige, men det er alt andet end Formaliteter. Dernæst vil jeg gerne paatale en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Trier kom med, og som jeg maa gaa ud fra var spøgefuld. Det ærede Medlem udtalte, at man fra konservativ Side nærmest saa saaledes paa det, at jo daarligere Lærlingeforholdene var, jo bedre var Konkurrencen for Mestrene, og derfor holdt vi paa det daarlige Lærlingeforhold. Jeg gentager, at det sikkert var en spøgefuld Bemærkning, men at den maaske alligevel ikke skulde have været fremsat.

Den ærede Ordfører (Harald Jensen) udtalte, at naar han og jeg talte om Forringelser og Forbedringer, maatte det maaske opfattes paa forskellig Maade. Ja, den ærede Ordfører har muligvis Ret i, at det, jeg anser for Forringelser, anser han for Forbedringer, og omvendt. Men det er der ikke stort at sige til. Hver kæmper for sit og søger at fremme det, som han mener er det rigtige, og nævner det ved det Navn, han mener det skal have. Endvidere udtalte den ærede Ordfører, at jeg havde ønsket, at den nugældende Lov var blevet fremsat uforandret. Det har jeg aldrig sagt, men jeg har sagt, at jeg hellere havde set, at den højtærede Minister havde fremsat sine Ændringer som Forslag til Ændringer i den bestaaende Lov fremfor i et selvstændigt Lovforslag. Der ved vilde vi have kunnet faa vedtaget de Ting, som vi er ganske enige om. Og den ærede Ordfører udtalte yderligere, at det dog var ganske rimeligt, at en socialdemokratisk Minister fremsatte Forslag